

madordninger, og så søgte de tilskud fra puljen. Det var jo lige præcis det, der var hele udgangspunktet.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke det, der bliver sagt nu, og jeg synes, det lyder temmelig dobbeltmoralisk, men det kan selvfølgelig være, fordi man er blevet klogere. Det har man jo lov til, og det ville være fint, hvis man er blevet klogere og erkender, at det var forkert, at man nedlagde puljen. Så håber jeg, at man opretter den igen, for det er jo helt afgørende for børns velbefindende, indlæring osv. og også de sygdomsproblemer, vi ser i dag, at de får en god og sund mad. Det forudsætter nu engang, at der bliver lavet mad på stedet, madpakker er ikke nok til at sikre den gode mad til alle. Vi kunne faktisk øge befolkningssundheden ganske betragteligt for ret få penge, i forhold til hvad andre tiltag koster, hvis vi sikrede god mad.

Vi synes for det første, man burde flytte rundt på pengene i de offentlige kasser, så vi i stedet for at betale folk for at være arbejdsløse betalte nogle for at lave noget god mad til vores børn. Det synes vi ville være en langt bedre måde at bruge pengene på og også langt bedre for de mennesker, end at de er tvunget til at gå og ikke lave noget.

Så synes vi for det andet, at bare få af de 9 mia. kr. i regeringens panikpakke til at skabe arbejde i stedet burde bruges til en pulje, hvor børnehaver, vuggestuer og skoler kunne søge om penge til at få indrettet de nødvendige faciliteter til at kunne lave maden, både køkkener, kantiner osv. Så ville man da være sikker på, at der kom nogle i arbejde, mens de lavede de faciliteter, i modsætning til panikpakken, hvor det er højst usikkert, om skattelettelserne fører til noget som helst.

Hvis man ønsker at sikre forældrene et frit valg, jamen så kræver det da, at valgmulighederne er til stede, og det er de ikke, som økonomien ser ud mange steder i dag. Det er svært for mange skolebestyrelser bare at se, hvordan de skal få de helt nødvendige penge til at lappe huller i taget, til at købe nye bøger, i stedet for at børnene skal sidde og bruge gamle kort fra før Murens fald eller andet. Der er altså ikke råd til at etablere de nødvendige faciliteter til god mad.

Så det frie valg bliver meget hult, når man ikke sikrer, at der reelt er valgmuligheder. Derfor glæder vi os til, at der efter et valg, der forhåbentlig kommer om ikke alt for længe, kommer et nyt flertal, som kan sikre, at vi igen får en pulje, og at vi begynder at kunne få noget god mad

til børnene ude i daginstitutioner og skoler, i stedet for, som vi ser i øjeblikket, hvor det går den modsatte vej, bl.a. i det Venstre styrede Århus.

Tove Videbæk (KD):

Det er et meget sympatisk forslag, der her behandles, og Kristendemokraterne vil i hvert fald gerne være med til at grundlægge gode madvarer i barndommen, til at forbedre børns ernæringstilstand og til at forbedre indlæringen hos folkeskolens elever, men metoderne til at indføre det kan jo være rigtig mange, og den, der er nævnt i forslaget, er vi ikke helt enige i.

Pernille Due fra Institut for Folkesundhedsvidenskab har lavet en undersøgelse af 11-15-årige skolebørns vægt og sundhed. Hun har fundet ud af, at den aldersgruppe er blevet 1,5 kg tungere i de sidste 4 år, at 20 pct. færre end for 20 år siden vurderer, at deres helbred er godt, at der er mange daglige symptomer, og at lægemiddelforbruget er steget kraftigt. Børnene er federe, mere syge, mindre glade, mere pillespisende, mindre frugtspisende, mere fysisk passive, og alle advarselslamper blinker i Pernille Dues undersøgelse. Så det er klart, at der skal gøres noget, og det er vi helt enige med forslagsstillerne i, men hvad er det, der skal gøres?

Kl. 14.35

Man kunne f.eks. begynde med at tage slik- og sodavandsautomaterne væk fra skolerne og daginstitutionerne. Det var da en begyndelse. Man kunne også gøre mere ud af undervisningen i sund mad og sund levevis både i skoler og daginstitutioner. Det havde vi masser af, da vi gik i skole i sidste århundrede. Man kan også opfordre til oprettelse af sunde mad- og frugtsalg på alle skoler og hyggelige spisesteder, og derudover kunne man jo også opfordre kommunerne til at bruge de muligheder, de allerede har, for at lave madordninger i skoler og daginstitutioner.

Men det er altså ikke kun i skoler og daginstitutioner, der skal gøres noget, for professor Bente Klarlund Pedersen fra Rigshospitalet siger, at fedme og inaktivitet hænger sammen, og at det er inaktiviteten, der gør os syge. Hun siger også, at børn har 40 pct. færre gåture og dobbelt så mange bilture som i 1978, og det kan hverken skole eller daginstitution gøre noget ved. På 5 år er de 10-15-åriges daglige tid foran fjernsynet vokset med 1 time, og det kan skolen og daginstitutionen heller ikke gøre noget ved.

En amerikansk undersøgelse viser, at 60 pct. af fedmeforekomsten hos de 10-15-årige skyldes